

Ezsdrás 9,1-9, 10,1-4. Varga György 2010. május 16. igehirdetési vázlat.

Amikor a hívő ember Isten Igéjéből Isten tervé mondja, megítéli az életben lévő rossz dolgokat, nemcsak bátorít. Az Igazság nemcsak bátorít, de meg is ítél.

Mások tekintetéből is meglátjuk, megfelelünk-e azoknak az elvárásoknak, amiket mások és önmagunk is felállítunk magunknak. Amikor meg vagyunk ítélve, szégyen lesz bennünk: megítéltünk és könnyűnek találtattunk. Mit teszünk ilyenkor? Próbáltuk, igyekeztünk, de nem sikerült.

Ezsdrás azt mondja: a szent mag szentségtelen maggal keveredett. Nem tudtak megfelelni Isten kiadott Törvényének. Életünkben előfordul, hogy a szent a szentségtelennel keveredik. Ezsdrás is erre érkezett meg: szégyellte magát amiatt, amibe a nép keveredett.

Tipikus reakciók a szégyenre:

1. Elkezdjük álcázni magunkat mások előtt, mert az ítélet megtépázná az önbecsülésünket.

Ami ítéletre méltó lenne az életünkben elfedjük, mert akkor „nincs is” ha nem látják.

1Móz 3,9: Ádám és Éva elrejtőzik, nem merték vállalni önmagukat. Isten kérdezi: ki mondta, hogy mezítelen vagy? – mi a gond azzal, hogy olyan vagy, amilyen? – miért kellene elfedned magad?

Álcázási technikák:

felületesen beszélgetünk, felszínes dolgokról

úgy viselkedünk, ahogy „szokás” – akkor megfelelünk az általános elvárásoknak

kerüljük a kapcsolatokat

másokat kezdünk vádolni, hogy ne legyen szó rólunk, nem nézünk szembe a valóságos problémával (az asszony adott ennem ... a kigyó szedett rá)

erősebbnek mutatjuk magunkat másnál; csak nekünk lehet igazunk; sebezhetetlenek és tévedhetetlenek vagyunk; uralkodunk a többiekén, és elhitetjük másokkal is igazunkat; ragaszkodunk a látszathoz, még ha nincs is mögötte tartalom;

A megítéltből másokat ítélő lesz – pld. Saul

Még 40 évig ragaszkodott a pozíciójához, amiben már nem volt lelki tartalom 1Sám 14.

uralkodás, kontroll: csak úgy csinálhatják, ahogy én akarom

hibáztatás: ha nem úgy teszel, ahogy én akarom, te vagy a hibás

harag: mindenkivel szemben, aki nem olyan, nem úgy tesz, ahogy én

Ha nem tudok szembenézni a hibáimmal, meg fog látszani a kapcsolataimban.

Mi az egészséges folyamat, hogy szembenézzünk és megszabaduljunk szégyenünktől és kimenjünk belőle:

először az igazság megítél és szégyenbe hoz. Magamra veszem az ítéletet, nem kenem másra, belátom, amit tettem, nem takargatok, őszinte, mély megszorodással elfogadom a megítéltetést. A megszorodásból lesz a megtérés.

a hűtlenség nyilvános megvallása, konkrét megnevezése: ha csak általánosságban vagyunk bűnösök, általánosan ugyanolyanok maradunk!

Isten konkrétan szól, és ha konkrétan megvallom a hűtlenségem, csak akkor lesz változás.

3. „ennek ellenére van reménysége Izraelnek” (Ezsd.10,2b) itt van az átfordulás, már nem arról beszélünk, ami történt, nem a múlttól, hanem a jövőről, ami ezután lesz: szabadulás a szégyentől, új élet kezdődhet: az ítélő Isten a reménységünk lesz!

Néha csak ítélkező Istenként, néha csak kegyelmes Istennek gondoljuk

csak ítélkező Isten: törvénykezővé válok
csak kegyelmes Isten: szabadossá válok

Nem kell félni az ítélettől, ha értjük a kegyelmet. Nem fogjuk félreérteni a kegyelmet.

Segítségkérés a helyreálláshoz: „vezess ki bennünket ebből a helyzetből”

Magunk képtelenek vagyunk kiismerni magunkat. 139. Zsolt. „vizsgáld meg és próbáld meg, vezess”

Ha nem tudom megítélni a szívem állapotát, nem is tudom kivezetni magam a bűnből. Ne higgyük el, hogy egyedül meg tudjuk csinálni! Ha így lenne, nem kellene gyülekezet.

A lelki gyógyulás, a szégyentől való szabadulás útja a megvallás, együtt imádkozás!